

[Waldorff]

Oktober 1977. Firmaet Glud & Marstrand idømmes en bøde på 10.000 kr. Anklagemyndigheden havde krævet 100.000 kr., hvad der var et beskedent krav, i betragtning af at Glud & Marstrand havde sparet rensningsudgifter på 490.000 kr., og det havde man gjort ved i 2 år at sidde påbud overhørig fra Københavns kommune, fra miljøstyrelsen og fra miljøankenævnet.

Kødfoderfabrikken Kronjyden med en årsomsætning på over 55 mill. kr. blev dømt i marts 1979 for at sætte rensningsanlægget ud af drift. Straffen blev en bøde på 2.500 kr. Gårdejer P. Nielsen, som er medejer af virksomheden, men ikke har ansvaret for dens drift, udtalte, at han fandt bøden urimeligt lille, en sådan bøde havde ingen præventiv funktion.

Superfos Fredericia – uden byggetilladelse, uden miljøgodkendelse – opførte og tog delvis i brug en 5.000 t ammoniaktank og sparede derved et beløb i millionstørrelse, og det var deres undskyldning for bevidst at overtræde miljøloven. Anklageren havde krævet en bøde på ikke under 100.000 kr. Vestre landsret stadfæstede underrettens dom på 10.000 kr.

Der kan nævnes stribevis af eksempler. Forholdene er bestemt ikke bedre på arbejdsmiljøområdet.

I VS har vi adskillige gange forsøgt at rejse dette spørgsmål, og vi har forsøgt at få gjort noget ved de skandaler, man har kunnet konstatere. Vi har gjort det ved miljølovsrevisionen i 1977-78, ved behandlingen af arbejdsmiljøloven i 1976, ved loven om kemiske stoffer i 1979 og ved lejelovgivningen i både 1975 og 1979 og ved adskillige andre lejligheder. Hver gang har vi fået at vide, at det var noget, man overvejede.

Ved et samråd sidste år afviste miljøministeren at få ændringer ind i selve loven. Det var nemlig ikke noget, juristerne brød sig om, at man direkte i loven skrev, at man skulle konfiskere gevinster, som var opnået i kraft af ulovligheder. Man vendte sig også imod en hævelse af strafferammen i miljøbeskyttelsesloven.

Nu er der så sket det, at rigsadvokaten har skrevet et meget velformuleret brev til anklagemyndigheden, hvor der står, at man skal kræve højere straffe. Man er allerede begyndt at kræve idømt højere straf, men domstolene følger ikke anklagemyndighedens

påstand i disse tilfælde. Sagen er også, at i det brev, som rigsadvokaten har sendt til anklagemyndigheden, står der præcis det samme, som der stod i bemærkningerne til miljøbeskyttelsesloven, som trådte i kraft i 1974. Der er altså ikke et eneste ord, som kan få dommerne til at ændre den eksisterende retstilstand på miljøområdet. Intet er forandret. Nu skal vi igen se, at der går år, før de ansvarlige myndigheder vil gøre noget ved det.

Derfor må konsekvensen være, at de partier, som forsvarer den eksisterende retstilstand, stemmer for VS' forslag. Ellers er det det rene topmålte hykleri, man er vidne til her i folketetinget.

Poul H. Møller (KrF):

De fleste ordførere har nok opfattet det rigtigt, som forslagsstillerne selv har givet til kende, at dette skal være en provokation. Netop af samme grund tror jeg ikke man kan forvente, at dette lovforslag vil bevirke den seriøse debat om dette problem, som forslaget måske egentlig tilsigtede. Hvis dette skaber præcedens, således at man for at skabe ørenlyd for problemer, som vi seriøst skal drøfte, fremtidig vil fremsætte lignende provokationer, så tror jeg, det sænker folketingets lovbehandling ned på et helt uværdigt og helt uacceptabelt plan.

Kristeligt folkeparti vil afvise dette lovforslag.

(Tilråb fra tilhørerpladserne).

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Det er forbudt at komme med mishagsyttringer; det ved man også udmærket.

Lis Starcke (DR):

Retsforbundet betragter venstresocialisternes lovforslag som en mellemting mellem en dårlig vittighed og en uheldig provokation, malplaceret i et lovforslag. Der er andre måder at få PR på. I dette tilfælde må man snarere kalde det en form for galgenhumor. Hr. Wilhjelms plejer ellers nok at blive hørt, når han udviser saglighed og grundighed.

Retsforbundet kan være enig i, at straffeloven trænger til en revision, så der bliver et rimeligt forhold mellem de straffe, der gives for banale berigelsesforbrydelser, og dem, der gives i alvorlige voldssager. Retsforbundet mener i øvrigt, at der ved berigelsesfor-